

Debatten van de provincieraadszitting

25 november 2010

OPENBARE ZITTING

De heer voorzitter

Collega's, ik open de vergadering van de provincieraad van donderdag 25 november 2010 bij de hamerslag. Verlofaanvragen: Annelies De Meersman, Paul Eerdekens, Marina Van Hoorick, Dursun Alici en Jo De Loor zijn verontschuldigd. Mevrouw Melissa Van der haeghen zou later komen. Zijn er nog meer? Meneer Liebaut.

De heer Liebaut

Collega De Cuyper zal later komen.

De heer voorzitter

Meneer Joris.

De heer Joris

Meneer Wymeersch zal ook later komen.

De heer voorzitter

Meneer Wymeersch zal ook later komen. Kijk, de laatste komt binnen. We gaan rustig verder.

PUNT 1

MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING

De heer voorzitter

Meneer Franck over het Anton van Wilderode-comité.

VRAAG VAN MENEER FRANCK IN VERBAND MET HERNEGOTIATIE VAN DE OVEREENKOMST MET DE ERVEN COUPÉ.

De heer Franck

Dank u, voorzitter. Tijdens de vorige budgetbesprekingen is door de gedeputeerde aangehaald dat de overeenkomsten met de erven Coupé over de bestemming van de huizen, gelegen op de Vaart in Moerbeke, dringend herzien moesten worden en dat nadien kon gekeken worden naar de bestemming ervan: poëziecentrum, heemkundecentrum, memoriaal voor Anton van Wilderode of een aantal andere

DEBATTEN

suggesties. De teneur van zijn antwoord was dat er dringend onderhandeld moest worden. Kan de gedeputeerde aangeven op welke wijze in 2010 aan deze belofte gewerkt is? En indien dit niet is gebeurd, op welke wijze kan deze in 2011 gehernegotieerd worden? Dank u.

De heer voorzitter

Volgende. Meneer Franck, blijf aan de microfoon. Het is weer aan u.

VRAAG VAN MENEER FRANCK OVER SUBSIDIEVOOR BEHOUD WAARDEVOLLE HISTORISCHE EN BEDREIGDE BRONNEN, MICROFILM EN DIGITALISERING DOOR MIDDEL VAN TUSSENKOMST 3, FRANCK. PLEIDOOI OM BIJ HET VOORBEREIDEND WERK DAT DE VZW WAALSE KROOK, INZAKE HET VIAA ZAL LEVEREN, OOK HET BEELDARCHIEF VAN AVS, TV OOST EN DASKAFILMS IN HET PROJECT TE LATEN OPNEMEN.

De heer Franck

U hebt de tussenkomst ongeveer gezegd. Het is zo dat minister Lieten gevraagd heeft aan vzw de, Waalse Krook om voorbereidend werk te leveren inzake het Vlaams instituut voor radio, visueel archief en multimedia. De bedoeling is het audiovisueel materiaal dat nu her en der beschikbaar is van de VRT, van vroeger en van VTM op de een of andere manier te bewaren voor het nageslacht. De provincie zal mogelijk een belangrijke partner zijn in De Waalse Krook. Ik denk dat men als inleg zou kunnen vragen dat ook het verspreid bewaarde beeldarchief van AVS en TV OOST in de archivering opgenomen kan worden. Ik denk ook aan de films die door Jean Daskalides in de jaren zeventig, tachtig zijn opgenomen en in diverse bioscopen vertoond werden. Ook deze kunnen eventueel gedigitaliseerd worden.

De heer voorzitter

Dat is allemaal zeer kort. Mevrouw Muyshondt.

VRAAG VAN MEVROUW MUYSHONDT OVER SUBSIDIE VAKGROEP ARCHEOLOGIE, OUDE GESCHIEDENIS VAN EUROPA, PROJECT ARCHEOLOGISCHE LUCHTFOTOGRAFIE IN OOST-VLAANDEREN. PLEIDOOI VOOR HET OPREKKEN VAN HET SUBSIDIEBEDRAG VOOR VOLGENDE JAREN.

Mevrouw Muyshondt

Dank u wel, voorzitter. Gedeputeerde, collega's, de subsidie voor de archeologische luchtfotografie is de laatste twee jaar verminderd van 8000 euro tot 5000 euro. Toch is dit voor het precies aanduiden van plaatsen waar archeologisch onderzoek zou kunnen plaatsvinden van groot belang. Ik heb er dan ook voor gepleit om dit bedrag op te trekken. In de beleidsnota staat vermeld dat aan de universiteit van Gent een financiële ondersteuning wordt gegeven voor de inventarisatie van de archeologische sites via luchtfotografie. In de afgelopen jaren zijn in onze provincie interessante archeologische

sites ontdekt en blootgelegd. De inventarisatie vraagt veel werkkraft en tijd. Misschien is er ruimte om het bedrag te verhogen en niet alleen de inventarisatie van ontdekkingen, maar ook de frequentie van de luchtarcheologie met behulp van vliegtuigen en sensoren nauwlettend te ondersteunen. Voor het veldwerk betekent dat een grote hulp. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw. Dat brengt mij tot meneer De Jaeger. Meneer De Jaeger, u bent op bekend terrein. Het is aan u.

VRAAG VAN DE HEER JAEGER NAAR DE STAND VAN ZAKEN VAN HET DOSSIER DE WAALSE KROOK.

De heer De Jaeger

Dank u wel, meneer de voorzitter. Gedeputeerde, beste collega's, gisteren is al door verschillende raadsleden en gedeputeerden een half antwoord gegeven op een ingediende vraag over dit onderwerp. Toch wil ik verder ingaan op het thema Waalse Krook. 3 jaar geleden is door de Vlaamse bouwmeester onderzocht of een volledige renovatie van de buurt rond het voormalige circus Mahy mogelijk was. De stad Gent, de provincie Oost-Vlaanderen, de Universiteit Gent en het Interdisciplinair Instituut voor Breedbandtechnologie, het IBBT, richtten samen de coöperatieve vennootschap Waalse Krook op. Zij allen treden nu op als bouwheren van het bouwproject waarin de Bibliotheek van de Toekomst en het Centrum voor Nieuwe Media zullen huizen. Het gaat om een oppervlakte van meer dan 20.000 m², midden in de stad. Naar het nieuwe bibliotheekgebouw zullen 2 bruggen gaan: een brug vanaf het Wilsonplein en de Passerelbrug richting het Laurentplein. Het gebouw zal 5 bouwlagen tellen. Op de verschillende etages is plaats voorzien voor boeken, maar ook voor het Centrum voor Nieuwe Media, een jeugdbibliotheek, een leescafé met terras aan het water, een restaurant en een auditorium. Het is de bedoeling dat de niet-literaire ruimten ook na sluitingstijd van de bibliotheek hun functie blijven vervullen. Zo is er ook 's avonds ambiance in De Waalse Krook. Ik zeg dit om bij de collega-raadsleden te benadrukken hoe belangrijk dit project is, niet alleen voor de stad Gent, maar ook voor de provincie. De bibliotheek zal ongetwijfeld bovenlokale uitstraling hebben. De volgende stappen zijn nu het onteigenen van enkele gebouwen, het verder uitwerken en onderzoeken van het winnende ontwerp en dan moeten de werkzaamheden in 2012 van start gaan. Als alles volgens schema verloopt, zal het geheel rond 2015 gereed zijn en kunnen dan de eerste boeken worden geleend. Tot zover was er geen enkel probleem, totdat begin deze maand collega-provincieraadslid en fractievoorzitter van de Open VLD, de heer Johan Beke, openlijk vragen stelde in de pers over dit project. Collega Beke heeft voor het provinciebestuur zitting in de raad van bestuur van de CVBA Waalse Krook. Plots zegt hij dat er principieel een participatie van 10 miljoen euro is goedgekeurd, maar dat over de eerste subsidieschijf nog moet worden gestemd. Hij oppert dat de provincieraad zou kunnen twijfelen, omdat, zo zegt hij, het eerste project van De Waalse Krook een muziekforum was. Dat ligt gemakkelijker en dat is voor de hele provincie. Een bibliotheek, zelfs een multimediale bibliotheek, ligt moeilijker. Het zit collega Beke nog steeds hoog dat burgemeester Termont herhaaldelijk heeft gezegd dat de provincie

DEBATTEN

afgeschaft mag worden. Gisteren, tijdens zijn algemene tussenkomst inzake cultuur, fietste fractievoorzitter Beke behendig langs zijn vorige uitspraken. Gisteren vroeg hij zogenaamd neutraal naar wat de deputatie zou doen. Het wordt dus wachten op het groenboek, om dan te beslissen, terwijl het al eind november is. De Gentse schepen van Cultuur spreekt over een engagement van zowel de stad Gent als de provincie en de Vlaamse overheid. Het betreft geen lichtzinnig engagement van 3 besturen die een gemeenschappelijk project zullen blijven ondersteunen. De Gentse schepen is ervan overtuigd dat bij de eerstkomende vergadering van de raad van bestuur van De Waalse Krook, voorzien begin 2011, de nodige middelen vrijgegeven zullen worden. Bij de aanvang van de budgetbespreking 2011 op 16 november bleek echter dat bij de toelichting namens de deputatie gedeputeerde Vercamer van leer trok tegen de geplande subsidies. De provincie zou 10 miljoen euro moeten betalen voor een bibliotheek, terwijl de Vlaamse regering het provinciale cultuurdepartement wilde opsloppen. Hij zegt ook dat het reservefonds van de provincie van voorgelezen statuut afsloot op 15 miljoen euro. Dit reservefonds wordt aangesproken om het project van De Waalse Krook te financieren. Niets staat in de weg om dit spaarpotje voor De Waalse Krook te gebruiken voor de herconditionering van het PAC, want de budgetten voor De Waalse Krook staan gebudgetteerd voor volgend jaar en de minister van Cultuur wil nog eind dit jaar zijn hervormingen doorvoeren. De minister zegt dat hij alle 342 werknemers van de provinciale diensten cultuur wil opnemen in zijn departementen op Vlaams niveau en daarmee gepaard ook alle subsidies, leningen en dergelijke. Hij stelt zich daarom de vraag waarom wij dit culturele project moeten steunen, volgens de heer Vercamer. Dit waren de forse uitspraken van de eerste gedeputeerde. Hij wil eigenlijk dat het voorziene geld voor De Waalse Krook gespendeerd wordt aan het PAC, Gisteren, vlak voor het eind van de zitting, zag gedeputeerde Vercamer blijkbaar het licht. Hij zei dat Termont gas terug had genomen inzake het afschaffen van de provincie en dat hij hierdoor van mening was veranderd. Het aangegane engagement zou worden nagekomen. Bovendien heeft vlak daarvoor gedeputeerde Dauwe gezegd dat een streekgericht bibliotheekbeleid een taak was voor de provincie en dat De Waalse Krook met de bibliotheek een meerwaarde was voor de hele provincie. Er kon geen sprake van zijn dat de afspraken inzake de subsidiëring in twijfel getrokken zouden kunnen worden.

Hoe zit het nu? Wil de deputatie het voorziene geld besteden aan een PAC? Zit gedeputeerde Dauwe op dezelfde golflengte of wil gedeputeerde Dauwe een deel van het geld of de gehele som spenderen aan andere culturele projecten? Ik denk bijvoorbeeld aan bijkomende middelen voor monumentenzorg. Wij weten ook dat het groenboek doorslaggevend zal zijn, maar voor ons als raadsleden komt dit heel verwarrend over. Kan men hierop nu een duidelijk antwoord geven?

De heer voorzitter

U bent niet alleen met uw verwarring, meneer De Jaeger. Maar velen weten ervan, en dat zijn geen warhoofden. Gelukkig voor de deputatie ben ik geen gedeputeerde. U gebruikt zeer sterke woorden. Het is niet juist dat u verward bent. Meneer Beke, uw naam is gevallen vanwege een persoonlijk feit.

De heer Beke

Meneer de voorzitter, ik wil wachten tot de volgende tussenkomst.

De heer voorzitter

Het is beter om bij de laatste tussenkomst het woord te nemen. Meneer Franck, met uw tussenkomst sluit ik het cultuurdebat af.

VRAAG VAN DE HEER FRANCK IN VERBAND MET HET KREDIET VOOR DE CONSTRUCTIE VAN DE VIERDE VLEUGEL VAN HET PAM TE VELZEKE.

De heer voorzitter

Gisteren heeft meneer De Loor dat al ingeleid. U bent beiden op dezelfde diapason, zoals meneer Vercamer altijd zegt. Dat heeft te maken met trompetten en fanfares. U hebt het woord.

De heer Franck

Dank u. Een van uw vroegere voorzitters zei altijd: "Je moet altijd streven naar het net niet haalbare." Dus ik spreek over vierde vleugel, om die derde vleugel te kunnen halen.

De heer voorzitter

Dat was dan waarschijnlijk de heer De Crem.

De heer Franck

Nee, dat was de heer Stevaert. Er was een budget voorzien voor 2010 van 3.800.000 euro, waarvan slechts 60.051 euro is vastgelegd in 2010. In het budget 2011 is slechts 50.000 euro voorzien. Bij de commissie heb ik om de uitleg gevraagd, maar ik denk dat ik niet echt een goed antwoord heb gekregen. Als men van plan is om het bedrag van 3,8 miljoen euro uit te geven in 2011, moet dit naar mijn mening in het budget zijn opgenomen. Zoals het er nu staat, kan er twijfel ontstaan over de vraag of het bedrag besteed gaat worden en of het eventueel in 2011 besteed gaat worden. De vraag is om heel duidelijk te zeggen waar het op staat. Alles is klaar. De bouwvergunning is klaar, we gaan in 2011 van start en eventueel gaan we door middel van een budgetwijziging het bedrag van 3,8 miljoen euro alsnog voorzien in 2011. Dank u.

De heer voorzitter

Voilà, meneer Dauwe. Het woord is aan u en daarna volgt het debat.

De heer gedeputeerde Dauwe

DEBATTEN

Meneer de voorzitter van de provincieraad, meneer de provinciegriffier, achtbare collega's. Wat betreft de vraag van collega Rik Franck over de huizen van Van Wilderode: ik breng u in herinnering de akte van aankoop van 16 mei 2001 van de huizen Dorpstraat 70 en 72 in Moerbeke. Dat zijn respectievelijk het huis dat werd gebouwd door Anton van Wilderode en door hem ook in de jaren zeventig werd bewoond en daarnaast het zwaar verbouwde geboortehuis van de dichter. In die akte wordt bepaald dat deze aankoop geschiedde om redenen van openbaar nut, namelijk een museaal studie- en ontmoetingscentrum rond het leven en het werk van onze grote Oost-Vlaamse dichter Van Wilderode. Hilaire Liebaut heeft dat dossier destijds van nabij gevolgd. De bepaling slaat uitdrukkelijk op de beide huizen. Volgens een advies van onze dienst Juridische Aangelegenheden van 8 juli 2008, betekent dit dat er in feite een belemmering bestaat om de beide huizen te verkopen. De intentie van de aankoopakte moet gerespecteerd worden. Het provinciebestuur is allerminst vrij om deze huizen zomaar te verkopen. Het zou elke mogelijke geïnteresseerde erop moeten wijzen dat deze huizen zijn voorbestemd tot museale bestemming. Ook de notaris zou dat moeten zeggen wanneer hij de huizen verkoopt. Bovendien werd op basis van de bruikleenovereenkomst van 4 december 2003 bepaald dat de roerende goederen, dus alle schriften, documenten, maar ook de schilderijen in het huis Dorpstraat 70 die niet van de provincie zijn, maar eigendom zijn van de familie uiteraard ter plaatse moeten blijven. Zo niet, dan heeft het huis geen museale functie. Artikel 9 van de overeenkomst bepaalt dat geen van beide partijen, dus ook niet de provincie, de bruikleenovereenkomst op kan zeggen voor 1 januari 2014. Dat is een probleem waarmee een geïnteresseerde koper geconfronteerd zal worden. De verkoop van het huis op nummer 70 dat Van Wilderode heeft gebouwd, is volgens onze diensten totaal uitgesloten. Het is de vraag of het provinciebestuur, gelet op de huidige financiële mogelijkheden, in staat is om dit huis, waar het ook ligt, te exploiteren als een schrijvershuis met museale functie. Wat het andere huis betreft, het ouderlijke huis of geboortehuis met landbouwconstructie, is er een bijkomend probleem. Daar geldt een eeuwigdurend recht van bewoning voor mevrouw Philemon Coupé. Zij verblijft thans weliswaar in een rusthuis en ze heeft in augustus 2009 per brief laten weten dat ze afstand doet van haar recht van bewoning. Deze brief heeft onze dienst pas in februari van dit jaar bereikt. Het is de vraag of dit besluit via een authentieke acte moet worden bevestigd. Onze juridische diensten zeggen dat het niet mogelijk is om het huis op nummer 72 te verkopen. Eerlijkheidshalve moet ik zeggen dat onze dienst Patrimonium een andere visie heeft. Die zegt: "Nee, wij kunnen dat verkopen. Er zal toch nooit een museale functie gegeven worden aan het huis op nummer 72. Dat is daarvoor ongeschikt en moet zwaar verbouwd worden en het heeft geen enkel historisch of cultureel belang, alleen dat de schrijver daar ooit is geboren. Hij heeft er na zijn periode van dichterschap nooit meer gewoond." Ten tweede zegt onze dienst Patrimonium, in tegenstelling tot onze juridische dienst, dat het recht van bewoning is vervallen doordat mevrouw daar eenzijdig voor heeft getekend en omdat zij nu in een RVT-instelling verblijft. Ook al was het oorspronkelijk de bedoeling om daar een museale functie in te richten, de provincie heeft het recht om het te huis verkopen. Goed, wij zitten nu met twee tegengestelde adviezen. Ik had gedacht dit vorig jaar te kunnen beslechten. Er was een virtueel akkoord met de gemeente, onder meer bij monde van de burgemeester van Moerbeke. Hij zou in het kader van een ruilpolitiek ervoor zorgen dat de heemkundekring daar geïnstalleerd kon worden en dat het gebouw daarvoor bestemd werd. De burgemeester heeft onlangs laten weten dat dit op dit moment niet mogelijk is, gelet op bepaalde problemen in de gemeente. Op dit

moment zijn er twee verschillende adviezen. Onze dienst herinnert eraan dat de argumentatie van onze dienst Patrimonium haaks staat op het advies en de zienswijze van onze dienst Juridische Aangelegenheden. Daarbij komt dat mevrouw Coupé in de brief waarin ze afziet van het levenslange recht van bewoning, ook bepaalt dat ze wenst dat het gebouw zijn museale functie behoudt. Wij zitten nu met dit probleem. Dames en heren, meneer de voorzitter. Het is mijn bedoeling dat we van dit probleem afkomen. Er zit nu geen beweging in. Ik stel voor dat we het geboortehuis van Van Wilderode op nummer 72 hoe dan ook verkopen. We zullen afwachten wat er volgt. We kunnen het ons niet permitteren dat het leeg blijft staan. We zullen met de opbrengst het woonhuis op nummer 72, dat het meest interessant is, zo goed mogelijk opknappen en openstellen, ondanks mijn zorgen over het eventuele verzuim. Het kan niet zo zijn dat we daar twee lege dozen bezitten. Het enige wat echt interessant is, zijn de geschriften van Van Wilderode en die behoren ons niet toe en die zouden ons door een eenvoudige beslissing van een familie ontnomen kunnen worden. En dan zitten we daar met een leeg huis. Het is jammer dat dit vroeger zo is afgesproken, maar met deze feiten hebben we nu te maken. Dit jaar heb ik niet veel kunnen doen, omdat de burgemeester en de gemeente beloofd hadden de zaak op te lossen. Zij waren de vragende partij om daar een museum in te richten. Voorlopig zegt de burgemeester dat het niet aan de orde is. In de loop van 2011 zullen we een beslissing trachten te nemen. Dank u.

Wat betreft de tweede vraag over de archivering en digitalisering van audiovisueel erfgoed, is het zo dat minister van Cultuur Joke Schauvliege haar beleidsnota 2009-2014 heeft gewijzigd. Zij wil een belangrijke stap zetten in de oprichting van een Vlaams instituut voor archivering en ontsluiting van audiovisueel erfgoed. De plek daarvoor zou het Wintercircus van De Waalse Krook zijn. Dat is destijds door de vorige minister Anciaux voorgesteld en mevrouw Schauvliege zal dat verder uitvoeren. Onder leiding van het IBBT, het Interdisciplinair Instituut voor Breedbandtechnologie van de universiteit van Gent, is een aantal onderzoeksprojecten opgestart die leiden tot de oprichting van het VIAA, het Vlaams instituut voor audiovisueel archief. De onderzoeksprojecten zijn afgerond en het BOM-project (bewaren en ontsluiten van multimediaal erfgoed) en de lopende projecten Vlaanderen in Beeld, afgekort VLIB en Archipel zijn de resultaten van het onderzoek. Vlaanderen in Beeld concentreert zich op het erfgoed dat in bezit is van de grote mediaspelers als de VRT, de VTM en VRM, maar bijvoorbeeld ook op de archieven van regionale zenders en kleine missiezenders. Archipel richt zich op de grote culturele spelers als bibliotheken en musea. Daarbij is van belang dat het VIAA geen Gents initiatief is, maar een landelijke instelling wordt. Als alles volgens plan verloopt, zal De Waalse Krook in 2011 een concreet voorstel op tafel leggen dat door de Vlaamse regering gehonoreerd moet worden. Dat voorstel zal in eerste instantie betrekking hebben op de landelijke werking van het VIAA, ook op een concreet plan voor de huisvesting van die instelling, namelijk in het Wintercircus. Onze provincie Oost-Vlaanderen, en dat was de essentie van uw vraag, is op dit moment absoluut niet betrokken bij de opbouw en de uitbouw van dit Vlaams audiovisueel archief voor multimedia. Op 13 november 2008 heeft de provincieraad zich principieel akkoord verklaard met de voortzetting van de aangegeven samenwerking ter realisatie van de stichting Waalse Krook. Daarnaast is zij beslist principieel akkoord gegaan met een deelname in de kosten van de bouw van de Bibliotheek van de Toekomst voor een bedrag van 10 miljoen euro, zoals u hebt gezegd. Ik maak een duidelijk voorbehoud. Ik richt me ook tot de volgende spreker en ik geef hem daarmee ook al een antwoord op zijn vraag. Het voorbehoud betreft de opmerkingen die onder meer gisteren hier zijn

DEBATTEN

geuit door de fractieleider Hilaire Liebaut en door de eerste gedeputeerde Vercamer betreffende de toekomst van de bibliotheek. Het lijkt inderdaad nuttig, en dat is de kern van uw vraag, dat naast de archieven van de VRT, VTM enzovoort ook het beeldarchief wordt opgenomen dat voor Oost-Vlaanderen zeer belangrijk is, zoals AVS, het vroegere Kanaal 3 en TV OOST en de Daskafilms. Het vormt de uitstraling van ons dagelijks leven in onze provincie. De provincie Oost-Vlaanderen heeft op dit punt nog van niemand een vraag ontvangen om in dit kader enig initiatief te nemen of mee te werken met een bestaand initiatief, ook niet van AVS of TV OOST. In het budget van 2011 staat een bedrag voorzien van 10.000 euro voor digitalisering van bedreigde bronnen. Dat bedrag is voornamelijk bedoeld voor conservatie van papieren erfgoed, kranten, periodieken, kaarten enzovoort. Het opvangen van de digitaliseringsproblematiek van audiovisuele media is voorlopig in het initieel concept niet voorzien.

De vraag van mevrouw Annemie Peeters-Muyshondt betreffende het verder subsidiëren van de studie voor archeologische luchtfotografie. Dit is een project van de universiteit van Gent. Het is bijzonder belangrijk om sites op te sporen en een eerste evaluatie te maken zonder dat grondverstoring plaats hoeft te vinden. Hier wordt een belangrijke technische problematiek aangekaart. De resultaten van onderzoek zijn verschillend, omdat deze afhangen van klimatologische omstandigheden. Die zijn erg verschillend, want het gaat om periodes van langdurige extreme omstandigheden die nodig zijn om wijzigingen in het landschap te kunnen ontdekken, om nieuwe sites op te sporen of bij bekende sites nieuwe sporen te duiden. Omdat dit type onderzoek zo belangrijk is, willen wij de subsidie continueren. Het bedrag hangt af van de financiële mogelijkheden en van andere beleidskeuzes die zijn gemaakt. Gelet op de algemene besparingscontext van dit moment is de subsidie gehandhaafd, maar niet verhoogd. Wij denken dat overwogen kan worden om de subsidie te verhogen als de crisis is overgewaaid.

We komen, meneer de voorzitter, op de vragen betreffende De Waalse Krook. Dat is gisteren uitvoerig ter sprake gekomen. Collega Geert De Jaeger vraagt concreet wat de provincie zal doen als ze de beloofde kapitaalsaflossing doet die dit jaar moet plaatsvinden. Onder voorbehoud van wat de eerste gedeputeerde hierover gisteren heeft gezegd, herhaalt hij dat volgens de nota's die nu voorliggen het de bedoeling is om dit jaar 475.500 euro uit te betalen. Die zijn voorzien op artikel 77.402.280.12, zijnde deelnemingen en andere aandelen in te investeren kapitaal. De dienst Cultuur en Kunstspreiding steunt deze betaling. Men zal dit voorleggen aan de provincieraad van december, telkens onder voorbehoud van wat hier in het boek staat. Daar kunnen we niet omheen. In het budget voor 2011 werd op het daarvoor bedoelde artikel het bedrag van 5.619.000 euro ingeschreven als eerste schijf van deelname in de bouwwerken door de provincie Oost-Vlaanderen.

Meneer de voorzitter, wat betreft de laatste vraag van meneer Franck, voor een deel gisteren ook door de heer Jo De Loor gesteld, is het zo dat de middelen voor de bouw van de derde vleugel inderdaad op het budget van 2010 waren voorzien. Bij de opmaak van het budget 2011 in mei en juni was nog niet duidelijk of deze constructie effectief plaats kon vinden. Op dit ogenblik zijn de middelen niet in het budget van 2011 ingeschreven, maar op voorstel van de dienst Patrimonium zullen de kredieten van 2010 hernomen worden in 2011. Zeg ik het goed? Ik zeg het zeer duidelijk: op deze wijze kan de gunning volgend jaar in elk geval plaatsvinden. Het studiebureau Baro, dat is aangewezen om de ontwerpopdracht uitbreiding van Velzeke uit te voeren, heeft

vorig jaar het voorontwerp 2010 moeten wijzigen. Dit was noodzakelijk, omdat we toen hebben bepaald dat het bouwbudget van maximaal 4 miljoen euro all-in zou mogen bedragen, inclusief onvoorziene meerwerken en ook om te voldoen aan de opmerkingen van dienst Patrimonium wat betreft installaties is er een hernieuwd voorontwerp klaar, dat volgende maand in de deputatie zal komen. Na goedkeuring van de deputatie begin december 2010 zullen de ontwerpers het aanbestedingsdossier kunnen opmaken. Klaar en duidelijk: de eerste steen zal, behoudens onverwachte gebeurtenissen, zeker en vast in het najaar 2011 worden gelegd. Tot zover een kort antwoord op de gestelde vragen.

De heer voorzitter

Tijd voor debat. De heer Beke had het woord al gevraagd, ik zie meneer Joris en meneer Franck. Meneer Beke.

De heer Beke

Dank u wel, voorzitter. Mijn naam is daarstraks genoemd en dan heb ik recht daar via u te op antwoorden. Toen de heer De Jaeger met zijn mooi uitgeschreven en -gesproken pleidooi tussenkwam, ont kwam ik niet aan de indruk dat we plots in de Gentse gemeenteraad zaten. Ik wil waarschuwen en illustreren dat we dat soort gesprekken binnen die regio's zullen krijgen als we van provincieniveau naar regioniveau overschakelen. Het gaat om bovenlokale dualiteit in versterkte zin. Ik probeer in mijn antwoord aan te tonen hoe wij in dit dossier ons op moeten stellen als bovenlokale beleidsvoerders. Het is zo, voorzitter, dat er in de wandelgangen nogal wat nagesprekken zijn gevoerd met journalisten naar aanleiding van het hier gevoerde debat over onze resolutie met betrekking tot het groenboek. Dan komen nogal wat dossiers ter sprake, onder andere en uiteraard ook De Waalse Krook. Ik heb gezegd dat ik bereid ben om daar nadere toelichting op te geven. Vandaar dat ik de journalisten heb gezegd dat ik daarop maandag enige toelichting zou geven. Daar waren drie media-actoren aanwezig, zijnde AVS, de groep Het Nieuwsblad / De Gentenaar en nog een internetmediaman die de zaken doorspeelt. Vooraf moet ik zeggen dat wat in AVS is gebracht perfect weergeeft wat ik heb gezegd. In Het Nieuwsblad is het wat anders beschreven, maar wie de betrokken journalist kent, zal dat toegeven en dat is de journalistieke vrijheid.

Wat was de benadering?

Ik heb van meet af aan gezegd dat ik weergeef wat ik hoor dat er leeft in de provincieraad met betrekking tot het project De Waalse Krook. Ik zit samen met collega Melissa Van der haeghen en de gedeputeerde namens de provincieraad in de raad van bestuur van de VZW van de CVBA Waalse Krook. Getuige de gedeputeerde heb ik al twee keer eerder in de raad van bestuur hetzelfde gezegd wat ik in de persconferentie heb herhaald.

Hoe zit de vork in de steel? Wij nemen niets weg van de waarde van het project De Waalse Krook. Persoonlijk blijf ik daar 100% achter staan, omdat dit een mooi bovenlokaal project is. Het is niet alleen Gent. Er dreigt echter een aantal onweerswolken boven het project te drijven, boven de mooie site die het zou kunnen worden. Ik herhaal wat hier al een aantal keren is gezegd: als wat in het groenboek staat, wordt uitgevoerd en de provincies niet meer bevoegd zijn op cultuur, denk ik dat

DEBATTEN

er een probleem ontstaat. Dit geldt niet alleen hier, maar voor de komende jaren. Hoe kunnen wij geld geven aan een sector of een project, als ons het recht wordt ontnomen om nog met cultuur bezig te zijn? Laat dat een waarschuwing zijn. Ik heb in dat verband ook gezegd dat dit besprekingen in de toekomst wellicht moeilijker maakt. Bovendien worden ze verstoord, en ik heb dat met een kwinkslag gezegd, door de herhaalde uitspraken van de burgemeester van Gent, die al een aantal keren heeft gezegd: "Schaf die provincie maar af, want eigenlijk is zij alleen maar een doorgeefluik voor subsidie." Ja, dan voel ik mij als provincieraadslid op mijn tenen getrapt. Dan zeg ik: burgemeester, met al mijn sympathie, als burgemeester van de hoofdplaats van de provincie, niet alleen van de stad Gent, zou u tegenover uw gasten wat vriendelijker mogen zijn. Dat pikt men eruit en vandaar dat de titel van het artikel luidt: "Johan Beke maant Termont tot voorzichtigheid." Aan te manen tot voorzichtigheid, dat heb ik gezegd. Ik heb niet gezegd dat dat de reden is waarom wij niet meer in het project Waalse Krook zouden stappen. De hoofdreden is en blijft de onzekerheid over de provincies. De gedeputeerde kan getuigen en iedereen kan beluisteren en zien op AVS dat ik heb gezegd dat we als stad en provincie veel beter bondgenoten zouden kunnen zijn dan tegenover elkaar te staan, om onze belangen in Brussel beter te verdedigen. Dat staat niet in het artikel, maar deze bedenking heb ik geformuleerd. Tenslotte heb ik gezegd: het is in deze provincieraad geen gemakkelijk dossier, omdat we het hebben over een mediacentrum voor de toekomst. Dat verheft de zaak op het bovenlokale vlak. Het ligt al iets gevoeliger voor de anderen dan de veertien raadsleden die uit Gent komen. Voor hen staat het dichterbij en is het begrijpelijker. De anderen staan er wat verder vanaf. Ik denk terug aan de discussies die we hier hebben gevoerd over die bibliotheek in Gent. Collega De Jaeger zat hier toen nog niet. Het is bekend dat dit toen verheldering en verduidelijking vroeg. Moeten we een bibliotheek? Ja, het is meer dan een bibliotheek. Oké, als het zo is, willen we daar wel in meegaan. Ik denk dat goed is dat de zaken op die manier zijn gesteld en verduidelijkt. Het was ook niet gemakkelijk toen we het over het vorige project hadden. Dat was de concertzaal, maar dat lag iets beter, omdat toen de bovenlokale functie duidelijk was. Je kunt niet in elke stad een concertzaal bouwen. Voor de bibliotheek lag het moeilijker. We hebben die klip omzeild en we zitten in een positieve richting. Ik blijf erbij dat ik gezegd heb dat ik niet tegen het project ben. Integendeel, anders zou ik niet in de raad van bestuur blijven zitten. Ik blijf achter het project staan, maar ik spreek namens de provincie, die bovenlokaal is. Ik ben in dezen geen Gentenaar maar een Oost-Vlaming en daarvoor spreek ik. Ik zal blij zijn als het project er komt, maar daar beslissen we niet alleen over. De beslissing of we het mogen doen wordt mede in Brussel genomen. Ik hoop dat we het mogen doen en daarvoor hebben we gepleit. Gisteren heb ik nog eens aangetoond dat cultuur op het bovenlokale vlak een taak is die de provincies moeten kunnen blijven doen, ook voor dat project. Laat daar geen misverstand over bestaan. Dank u wel, voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Beke. Dat was een vlotte en zeer goede toespraak. Meneer Franck, u hebt ook het woord gevraagd en u krijgt het.

De heer Franck

Ik ben blij met de verduidelijking. Ik heb gezien dat de eerste voorbereidende bespreking over de derde vleugel dateert uit 1991. Het zou mooi zijn als na twintig jaar de eerste steen gelegd kan worden. Dat is een mooi traject.

Dan mijn vraag over De Waalse Krook. De provincie is in de CVBA door drie mensen vertegenwoordigd. Minister Lieten, die de portefeuille Media behartigt, heeft de vraag gesteld. Ik denk dat als je tv Daskalides en Daskafilms als vertegenwoordigers waardevol vindt, je ze moet meenemen. Dat kan uw inbreng zijn als provincie van Oost-Vlaanderen.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Joris.

De heer Joris

Ik wil ingaan op wat is gezegd over de aanleg en het bewaren van beeldarchieven in ruimere zin. Bij beeldarchief denk je in de in de eerste plaats aan microfilm of eventueel aan digitalisering. Op het eerste gezicht denk je dat oude filmrollen snel degenereren. Uit de begintijd zijn er films van grote cineasten waarvan geen enkel exemplaar meer bestaat. Daar zijn hoogstens nog flarden van te zien, omdat het materiaal fysiek gedegenerereerd is. De beeldkwaliteit is tot 1% of 2% van de oorspronkelijke kwaliteit gedaald. Monumenten van de oude filmkunst zijn voorgoed verloren gegaan. We denken dat we safe zitten voor de komende honderd jaar als we dat materiaal digitaliseren. Helaas blijkt hoe langer hoe meer dat ook gedigitaliseerde bestanden, zowel voor tekst, voor stilstaand beeld als voor film aan een langzame erosie onderhevig zijn. Veel lastiger is nog dat het juiste afspeelmateriaal al snel niet meer verkrijgbaar is. Er zijn goede archieven aangelegd op floppydisks. Voor zover ze fysiek nog in goede staat zijn, is het een enorm probleem om computermateriaal te vinden dat een floppydisk af kan lezen. Ik heb al problemen met computers die oude harde schijfjes af kunnen spelen. Het is te voorzien dat de klassieke dvd's waarop we nu films bewaren binnen tien tot vijftien jaar antiquiteiten zijn. Dan is er de blu-ray of de opvolger daarvan. Ik pleit er dan ook voor dat musea en openbare instanties die archieven willen digitaliseren gezamenlijk afspreken om een bepaald systeem te gebruiken en dat ze gegevens kunnen uitwisselen. Ze zouden een contract met enkele firma's kunnen afsluiten, zodat een oud systeem blijvend verkrijgbaar is, dat reserveonderdelen verkrijgbaar blijven en dan er voortdurend technici opgeleid worden die het materiaal kunnen onderhouden. Als ik alleen al over Vlaanderen spreek, hebben we straks tien of twaalf volkomen verouderde systemen, waarvoor geen enkele technicus de kennis meer heeft om een defect te repareren. Hij roept op om afspraken te maken om met één bepaald systeem blijvend te kunnen werken. Ook als dit systeem in commercieel opzicht is verouderd, kan het gemeenschappelijk worden gebruikt en onderhouden. Anders moet iedere tien jaar het gehele archief worden gemoderniseerd. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Franck, en daarna zal de gedeputeerde nog antwoorden. Meneer Liebaut, u hebt het woord niet gevraagd?

DEBATTEN

De heer Liebaut

Nee.

De heer Franck

De bedoeling van de nieuwe vzw en in de CVBA is dat we wel degelijk een systeem hebben waarin alle zaken op dezelfde manier worden bewaard. De bedoeling is ook dat er jaarlijks een update plaatsvindt. Daar waar er nu honderd filmrollen zijn, zal het straks in de computer om één bestandje gaan. Ik ben geen deskundige, maar het is de bedoeling dat alles wat ooit is ingebracht, op dezelfde wijze actueel wordt gehouden en bewaard wordt.

De heer voorzitter

Meneer de gedeputeerde, wilt u antwoorden op de replieken van de leden?

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, ik vind de tussenkomsten bijzonder nuttig. Het klopt dat als we het centrale beeldarchief van Vlaanderen krijgen, we zeker ook de lokale beeldcultuur moeten vasthouden die we via het uitgeven van boeken en studies stimuleren. De heer Franck merkte op dat we richting vzw Waalse Krook gaan. De heer Beke zei al dat we onze invloed mogen aanwenden om dat onderdeel van de audiovisuele middelen te behouden. Het is gerechtvaardigd en billijk dat de archieven en bestanden van de zaken die u hebt genoemd digitaal bewaard blijven. Ik ben daar voor, omdat dit noodzakelijk is voor de toekomst en persoonlijk sta ik er ook achter. Wat de heer Joris zegt, klopt ook. We staan hier opnieuw voor een toren van Babel. Apple is niet compatibel met Google en andere zaken en bibliotheekinformaticasystemen sluiten niet op elkaar aan. Het is een groot probleem dat de hardware die we nu gebruiken in korte tijd verouderd zal zijn. De gerechtelijke politie heeft nu al vaak problemen met het openen van dossiers, omdat de hardware ervoor niet meer voorhanden is. Een nevenbezigheid van het digitaal archief moet zijn dat er minstens een soort apparatuur bewaard blijft die compatibel is om alles wat op een bepaald moment geproduceerd is, toegankelijk te houden. Hij zal zich hiervoor blijvend inzetten en hij spreekt hierbij mede namens zijn collega's in De Waalse Krook.

De heer voorzitter

Verder nog vragen?

Dan gaan we over tot de attributies van de vijfde gedeputeerde de heer Couckuyt. Er zijn twee tussenkomsten over toerisme. Die gaan we eerst houden en laten beantwoorden. En dan gaan we de volgende tussenkomsten beantwoorden, zodat we

niet vergeten wat we hebben gehoord. We beginnen met de vragen over toerisme in Oost-Vlaanderen.

VRAAG VAN LUC LAMPAERT NAAR DE TOELICHTING OP WELKE STEUN DE PRIVATE TOERISTISCHE ACTOREN KUNNEN REKENEN IN 2011

De heer voorzitter

Meneer Lampaert, u hebt het woord.

De heer Lampaert

Dank u. Meneer de voorzitter, heren gedeputeerden, waarde collega's, meneer de griffier. In de beleidsnota, meneer de gedeputeerde, schrijft u dat de provincie steun, advies en dienstverlening geeft aan gemeentebesturen en private toeristische actoren. Ik weet niet altijd wat ik me bij private toeristische actoren voor moet stellen. Ik veronderstel dat VVV's hier ook onder vallen, omdat ze vaak onder een VZW-statuut staan. Ook al werken gemeentebesturen hier vaak aan mee, ze zijn eigenlijk private organisaties die zich met toerisme inlaten. Ik hoor vaak lokale toeristische diensten en VVV's klagen dat er momenteel weinig ondersteuning wordt gegeven, vooral voor lokale publicaties. Ik herinner mij dat dit vroeger anders was. Toen werd toerisme in de regio door Oost-Vlaanderen ondersteund. Regionale toeristische instanties konden vooral voor publicaties een beroep op ondersteuning doen. De VVV's organiseren een aantal activiteiten, maar hun grootste activiteit is het publiceren van bepaalde zaken. Ik wil graag van de gedeputeerde horen of hij een overzicht kan geven van de steun waarop private toeristische actoren kunnen rekenen in 2011.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Lampaert. De volgende tussenkomst is van meneer Van Malderen.

VRAAG VAN DE HEER VAN MALDEREN OVER TOERISME OOST-VLAANDEREN, UITBOUW EN ONDERHOUD VAN TOERISTISCHE INFRASTRUCTUUR. VRAAG NAAR DE TOEKOMSTPLANNEN INZAKE DE WANDELKNOOPPUNTEN.

De heer Van Malderen

Dank wel, meneer de voorzitter. Voorzitter, collega's. Oost-Vlaanderen, fietsprovincie, dat is een van de speerpunten waarmee onze provincie uitpakt naar de buitenwereld. En terecht. Allerhande fietsfanaten komen volop aan hun trekken op ons grondgebied. Sinds enige tijd heeft Oost-Vlaanderen het fietsknooppuntennetwerk voltooid. Als lid van de raad van bestuur van Toerisme Oost-Vlaanderen ben ik op de hoogte van het feit dat er al heel wat kaarten met deze knooppunten zijn verkocht aan geïnteresseerde fietsers van binnen en vooral buiten de provincie. Provincie Oost-Vlaanderen werkt nu aan een wandelknooppuntennetwerk. Zeer recent is het project rond de Getuigenheuvels in de Vlaamse Ardennen in de media aan bod gekomen. Via 152

DEBATTEN

knooppunten en 300 km wandelwegen, wordt u door de hele Vlaamse Ardennen geloodst. Mag ik naar de toekomst van deze wandelknooppunten vragen? Hoe wordt dit in de budgetten van Oost-Vlaanderen vertaald? Dank u wel.

De heer voorzitter

Meneer de gedeputeerde, wilt u alstublieft antwoorden? Meneer Beke, excuseert u mij, u krijgt het woord.

De heer Beke

Meneer de voorzitter, ik wil graag van de gelegenheid gebruikmaken om een aanvullende vraag te stellen. Ik weet niet of de gedeputeerde daar meteen op kan antwoorden, maar het is iets wat leeft. Ik vind het positief dat we vast kunnen stellen dat vanuit de verschillende provincie acties plaatsvinden om de provincies en vooral het toerisme goed onder de aandacht te brengen. Dit geldt in het bijzonder voor Limburg; daar wordt op dynamische wijze gewerkt. Deze week nog zult u bij de Knack de zoveelste folder van Limburg aantreffen. Ik denk dat dat goed is. In Oost-Vlaanderen hebben we de afgelopen jaren veel zaken uitgebouwd. Mijn vraag is dubbel. Wat zijn in dit opzicht de plannen? Zijn we misschien wat te bescheiden in het naar buiten brengen van onze mogelijkheden? Het lijkt me een belangrijke investering waard om dit te doen. Wat is op lange termijn de visie van onze dienst Toerisme Oost-Vlaanderen wat betreft de uitstraling naar het buitenland? Ik weet dat we deelnemen aan een aantal beurzen in het binnenland. Een paar jaar geleden waren we nog aanwezig op een niet onbelangrijke beurs in Utrecht. U hebt op mijn vraag daarover toen een adequaat antwoord gegeven. Zijn er nieuwe plannen of ontwikkelingen? Het is gewoon een vraag. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, meneer de voorzitter. Ik zal de vragen in volgorde beantwoorden. Ik begin met de vraag van collega Lampaert. Hij vraagt op welke subsidies private actoren nog kunnen rekenen bij Toerisme Oost-Vlaanderen. Collega Lampaert, men kan nog steeds een beroep doen op een financiële tussenkomst voor promotiedrukwerk ten behoeve toeristische evenementen. Zowel private actoren als gemeentebesturen kunnen deze vraag indienen. Wij subsidiëren dat. De middelen die we de laatste jaren hadden voorzien, zijn nooit uitgeput. We hebben niemand hoeven teleurstellen. Tegelijk zijn er ook subsidies voor grote toeristische evenementen. Ook die evenementen kunnen uitgaan van openbare besturen en van verenigingen. De aanvragen kan men jaarlijks tot 15 december indienen en ze worden door een externe jury beoordeeld. Op basis daarvan wordt een grote tussenkomst voor grote toeristische evenementen gedaan. Als voorbeeld uit vorig jaar noem ik de organisatie van Ros Beiaard, een tienjarig

evenement. Er werd op grond van dit reglement 25.000 euro voorzien aan het Ros Beiaardcomité. Daarnaast komen alle activiteiten van Toerisme Oost-Vlaanderen en van regionale toeristische diensten ten goede aan lokale actoren. Als we de fietsknooppuntennetwerken uitbreiden, zijn er nogal wat organisaties die op deze knooppunten een eigen, lokaal product enten. Ook dit is een tegemoetkoming aan die lokale actoren. Het enige wat in dit kader de laatste jaren veranderd is, is dat het doorstorten van financiële middelen van Toerisme Oost-Vlaanderen naar de regionale toeristische diensten is gestopt. In 2006 hebben we een heroriëntatie gedaan, om de tering naar de nering te zetten op dat moment. Het doorstorten van middelen die we zelf nodig hadden, is toen beëindigd. Deze middelen hebben we vanaf dat moment zelf gebruikt. Vlaanderen voorziet op dit moment deze middelen niet langer voor Toerisme Oost-Vlaanderen vanaf 2011.

Over acties voor lokale actoren kan ik enkele voorbeelden geven. We hebben deelgenomen aan Vlaanderen Lekkerland. De provinciale toeristische organisaties hebben dit in heel Vlaanderen opgezet. Ik denk aan de meest brede factoren, zoals streekproducten, lokale handelaars, hotels en dergelijke. Ieder die met smaak te maken heeft, was erbij betrokken, iedereen die met Vlaanderen Lekkerland te maken heeft. We hebben ook projecten als onder meer Collaborate, waar we op internationaal gebied samenwerken met alle actoren die in kunnen spelen op het toeristisch beleid, ook heel lokaal. Er kunnen brouwerijen bij betrokken zijn, of een bed and breakfast en uitgaanslocaties. Lokale actoren zijn hierin betrokken bij toerisme en hebben daar hun voordeel bij. Louter doorstorten van middelen doen we sinds 2006 niet meer.

Ik ga in op de vraag van collega Van Malderen. De fietsknooppunten zijn in onze hele provincie gecoverd. Er zijn aantrekkelijke producten ontwikkeld, zoals downloaden op de gps, om een routeplanner te maken voor de keuze van de volgorde van de knooppunten. Sinds 2008 werken we met de provincie Oost-Vlaanderen aan uitbreiding en sinds het voltooiën aan verdieping van de fietsknooppunten. We werken nu aan wandelroutes en zijn aan de slag met het knooppuntenconcept. De bedoeling is dat men op dezelfde wijze als bij het fietsknooppuntennetwerk een wandeling kan uitzetten in een zelfgekozen richting en zwaarte. Begin deze maand is het wandelnetwerk Getuigenheuvels-Vlaamse Ardennen ingewandeld. In de zomer is dat al gebeurd met het netwerk Bulskamp, in samenwerking met West-Vlaanderen. U vraagt naar de toekomst. In het najaar van 2011 hopen we het wandelnetwerk Krekengebied te kunnen voorstellen. Ik ben blij dat collega Annick Willems binnenkomt. Zij heeft in het verleden meerdere malen vragen gesteld over de stand van zaken rond de knooppunten. Vaak zijn we in deze netwerken afhankelijk van Vlaamse en Europese subsidies. En we willen dit ook niet alleen financieren, want dan zijn onze mogelijkheden snel uitgeput. Wanneer je in Europees verband in een project stapt, valt het project als een van de deelnemers afhaakt. Collega's, in 2011 zal het wandelnetwerk voor het Krekengebied succesvol worden gerealiseerd. Zowel de Vlaamse als de Europese middelen worden gerecupereerd. Voor 2012 staan nog meer wandelnetwerken in de steigers. Het gaat om uw streek, collega Willems: Kalken, Berlare, Wetteren en Wichelen, maar ook in het Waasland als uitbreiding van het netwerk Stille Waters realiseren we zaken in 2012. Dit is niet vanwege u, maar omdat het zo is gepland. Er zijn nog meer zones. Een wandelnetwerk kan men niet voor de hele provincie voorzien. Het moet gaan om aaneensluitende, aantrekkelijke stukken om te wandelen. Zoekzones die door Vlaanderen als mogelijkheid nog zijn aangewezen zijn het noorden van het Waasland rond de grensovergang, de omgeving Geraardsbergen-Ninove, de omgeving van Zwalm, de omgeving van Wortegem-Petegem, Kruishoutem-Zingem, Land van Rhode,

DEBATTEN

Molenbeekvallei en de omgeving van Maldegem, Knesselare en Zomergem. Dat zijn de zones waar in de toekomst prioriteit ligt. U ziet dat het op dezelfde manier gaat als met het fietsnetwerk, maar dan op geselecteerde, aantrekkelijke zones met volledige beleving.

De vraag van collega Beke. Niemand kan eromheen dat Limburg enorm aan promotie van het toerisme werkt. Eén van hun publicaties op dezelfde schaal, zou ons totale budget vergen. Limburg publiceert en doet tegelijk een mediacampagne met televisiespots en dergelijke. Hoe komt men aan middelen die wij niet in kunnen zetten? Toerisme is een reconversiesector. De middelen komen uit het Limburgs reconversiefonds. Limburg heeft dat na sluiting van de mijnen opgebouwd. Dit zorgt voor een proportioneel groter promotievoordeel voor Limburg. Bij onze publicaties, zoals StapAf, die in een oplage van 55.000 verschijnt en waarbij we resultaatmetingen doen, zien we dat ze zeer goed verlopen. We kunnen dit zien door een systeem dat speciaal is opgezet om het effect van de campagnes vast te stellen. Over beurzen en het buitenland hebben we afspraken gemaakt. Vlaanderen, ook Oost-Vlaanderen, promoten in het buitenland is een opdracht van Toerisme Vlaanderen. Promotie in het binnenland is de opdracht van de verschillende provincies. Wij doen wel specifieke beurzen met een groot resultaat en weinig papierwerk. Vaak zie je iedereen beginnen met flink wat materiaal in de stand, dat je bij de uitgang van de beurs weer terugziet. Dit kan de bedoeling niet zijn. We doen alleen gerichte beurzen – onder meer Nederland, in Utrecht, is een vast onderdeel – maar dat is gelijk ook ongeveer het enige wat we in het buitenland doen. Wij actualiseren steeds onze bijzonder drukbezochte website. Grote delen van de site zijn viertalig en al deze delen worden bezocht en geven resultaat. Dit is een summier antwoord op uw vraag over onze promotie en de promotie in bijvoorbeeld Limburg.

De heer voorzitter

Wil nog iemand het woord over toerisme? Neen. Dan gaan we over naar de eerste zeven tussenkomsten en de antwoorden over welzijn en gezondheid. Daarna behandelen we de volgende acht tussenkomsten. Mevrouw Lafkioui met een algemene tussenkomst.

KRITISCHE BEDENKING BIJ HET ALGEMEEN WELZIJSBELEID, SPECIFIEK OVER DIVERSITEITSBELEID.

De heer voorzitter

Mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw Lafkioui

Dank u, voorzitter. Voorzitter, collega's, het welzijnsbeleid is een divers domein. Het wordt besproken op pagina 79 in de beleidsnota, waar de beleidsmiddelen hoofdzakelijk bestaan uit subsidies voor particuliere voorzieningen of organisaties en in beperkte mate openbare initiatiefnemers. De meeste initiatieven zijn ons welbekend. Terecht kunnen we zeggen dat deze bijdrage van het provinciebestuur zinvol en inhoudelijk

verantwoord is. Het is zelfs mogelijk om te stellen dat het provinciebestuur voor bepaalde sectoren soms het verschil maakt. Ik denk bijvoorbeeld aan arbeidszorg, jeugdwerk of mondiale vorming. Nu is er discussie. Aan deze middelen zal volgend jaar mogelijk een eind komen, als we het doemscenario van de Vlaamse regering mogen geloven. Collega's schieten op de boodschapper, het groenboek. Het is een initiatief van minister Bourgeois, maar naar mijn mening is het de Vlaamse regering die de beslissing neemt en uitvoert. U weet wellicht dat daar meer partijen aan deelnemen dan alleen minister Bourgeois en zijn N-VA. In het kort gezegd, de gedeputeerde Couckuyt zal op veel vlakken geen Sinterklaas meer kunnen spelen. Ik heb mezelf een paar maal gevraagd of ik er nog op moet tussenkomen en ik heb me zelfs afgevraagd wat de meerwaarde van mijn tussenkomst is. Mensen die mij kennen, weten wellicht dat deze materie mij zeer na aan het hart ligt. Ik wil nog graag een aantal bedenkingen formuleren op een paar thema's. Ik beperk me tot de thema's armoedebeleid, woonwagens en diversiteit. De rode draad van mijn tussenkomst blijft gelijk. Ik stel mezelf steeds de vraag waar het provinciebestuur wel degelijk het verschil maakt.

Armoede. De strategische doelstelling van het provinciebestuur is dat alle Oost-Vlamingen participeren in de Oost-Vlaamse samenleving. Ik vind dat een mooi en nobel doel. Ik zie de pogingen van het provinciebestuur om de wat kwetsbare groepen te ondersteunen. Daarnet noemde ik al kansen voor jeugd, armoedebestrijding, armoedezorg. Het gevaar schuilt in het feit dat het beleid erg verspreid wordt. Soms is het lastig om te bepalen welke concrete maatregel men bijvoorbeeld neemt om armoede te bestrijden. Mochten we het vergeten zijn, collega's: het is nog altijd 2010, het Europees jaar van de armoede. Het is niet onbelangrijk om wat in dit kader is gebeurd. Ik ben me ervan bewust wat het provinciebestuur nu al doet, zoals het ondersteunen van de armoedeverenigingen, de voedselbank, de actiestandpunten in de beleidsnota. Ik weet ook dat dit hoofdzakelijk de taak is van de Vlaamse overheid. We zien dat deze een armoededecreet heeft uitgeschreven. Ik blijf bij de vraag waarin het provinciebestuur het verschil maakt, heel concreet aan de basis. Ik pik er een concrete situatie uit en citeer: "Toegankelijkheid van provinciale evenementen voor mensen in een achtergestelde positie nagaan. Waar nodig voorstellen ontwikkelen." Ik vraag me af in hoeverre de provincie kan aantonen dat daadwerkelijk mensen van kansarme posities aangetrokken worden naar provinciale evenementen. In hoeverre kan ze aantonen dat door haar interventie of financiële ondersteuning het armoedecijfer in Oost-Vlaanderen daalt. Waarom twijfel ik daar soms aan? Een Antwerps voorbeeld, dat perfect toepasbaar is in Oost-Vlaanderen. Onlangs las ik in een artikel: "Het armoedebeleid vergeet personen met een handicap." Een op de vier personen met een handicap is arm, vooral personen met een lichte handicap. Hoe komt dit? Armoede heeft natuurlijk vooral te maken met uitsluiting op verschillende levensdomeinen als huisvesting, werk en gezondheidszorg. Het is moeilijk voor de organisatie, ook voor overheden, om specifiek hieraan te werken. Ik denk dat het beleid te versnipperd is en ik mis een integrale aanpak van het probleem. Dit is uiteraard maar een voorbeeld. Helaas merken we dit niet alleen met het armoedebeleid.

Ik leg meteen de link naar het volgende thema, woonwagenebeleid. Dit jaar pakt men in overleg met de lokale besturen en de doelgroep zelf, de woonwagenebewoners, het probleem iets meer gemeenschappelijk aan. Ik ben blij dat het provinciebestuur een tweesporenebeleid wil voeren. Aan de ene kant werkt men aan screening voor de locaties en de VZW-ODiCe wordt aangeduid als de partner. Anderzijds wordt met de doelgroep, de woonwagenebewoners, gesproken over de samenlevingsopbouw in Oost-Vlaanderen. Los van deze strategie vind ik dat de uiteindelijke verantwoordelijkheid bij de lokale overheden ligt, die gestimuleerd moeten worden om het probleem aan te

DEBATTEN

pakken. Zij moeten zorgen voor verschillende vaste locaties, gepaste infrastructuur, eventueel voor aanspreekpunten of toezicht, want anders blijft er sprake van illegale situaties. Vandaag kreeg ik via de Knack een heel mooi voorbeeld uit Sint-Martens-Latem. Daar komt een tijdelijke pleisterplaats voor zigeuners, tot onvrede van de oppositiepartij, die de VLD-burgemeester van grote naïviteit beschuldigt. Het gaat blijkbaar om een samenwerkingsovereenkomst met Gavere, Nazareth en De Pinte. De burgemeester van Gavere gaat er ook tegenin. Een letterlijk citaat: "Het gaat hier om solidariteit tussen gemeenten onderling en tussen bevolkingsgroepen. Wie zijn wij om de levensstijl van zigeuners te veroordelen. Als alle 65 Oost-Vlaamse gemeenten een week per jaar zigeuners zouden toelaten, zijn er volgens mij geen problemen meer. Als het over dit thema gaat, is bij velen al het gezond verstand zoek." Ik denk dat ik het zelf niet beter had kunnen formuleren dan de burgemeester. Op initiatief van de gouverneur komt hier beweging in.

De heer voorzitter

Mevrouw, het is ook een VLD'er, by the way.

Mevrouw Lafkioui

Uiteraard, meneer de voorzitter. Het maakt me niet uit welke partij het is. Ik ben blij dat er initiatief wordt genomen bij de gemeenten. Overleg blijft noodzakelijk, maar over de financiële kant ben ik teleurgesteld, gedeputeerde, dat er geen budget is voorzien. Waarom is dat niet verstandig? Het is een prikkelende stimulans voor de gemeenten die nu initiatief nemen om hun financiële dossier op orde te krijgen. Als er vragen komen, ontvangen ze natuurlijk graag de 10% die wij hebben beloofd, samen met de 90% van de Vlaamse overheid. Er kan een vraag in de commissie komen om een begrotingswijziging voor te stellen. Het is nu onvoldoende en ik vraag u om dit budget opnieuw te bekijken.

Voorzitter, collega's, ik herken dus wel degelijk de goodwill van het provinciebestuur om goed te doen voor iedereen, zeker in dit beleidsdomein. In alle goedheid wil het op zoveel mogelijk vragen ingaan. De organisaties zijn soms al tevreden met hand-outs van het provinciebestuur. Natuurlijk is het beter dan niets, maar ook hierdoor ontstaat een versnipperd beleid.

Als er een domein is waar de versnippering duidelijk is, is het diversiteitsbeleid. De versnippering is niet alleen zichtbaar in vele projecten die men wil ondersteunen, maar ook in het taalgebruik. Daar heb ik moeite mee: het concretiseren van het gender- en diversiteitsbeleid, inclusief een integraal diversiteitsbeleid. Promoten van interculturele processen. Diversiteit en etnisch-culturele minderheden en ga zo maar verder. Bij mijn weten zit gender onder het diversiteitsbeleid. Het is mij niet duidelijk wat er valt onder de noemer interculturaliteit. De verwarring ontstaat niet alleen in de terminologie, maar kan ook ontstaan in de realiteit. En taal creëert of geeft of scheidt werkelijkheid, nietwaar? In het verleden is geprobeerd om dit te verfijnen. Blijkbaar volstaat dit niet langer. Men wil afstemmen op de realiteit en op het beleid van de Vlaamse overheid. Deels ben ik het daarmee eens. Ik ben voor evolutie en voor verandering. Het diversiteitsbeleid van zo'n tien jaar geleden spoort niet met de realiteit van vandaag. In het verleden werkte men nogal categoriaal of vanuit een sterk doelgroepenbeleid. Nu streeft men vooral naar het werken met voorzieningen. Het gaat om stimuleren of

faciliteren van voorzieningen om effectief te werken. Dit moet echter ook zichtbaar worden in de concrete realiteit. Daar wringt de schoen bij de provinciale overheid. Het is moeilijk om als bestuur dit concreet in de realiteit toe te passen. Welke provinciale initiatieven hebben zichtbare veranderingen teweeggebracht? Vorige week las ik toevallig een krantenkop van collega Luc Dekimpe: "Een Nicole verkoopt beter dan een Jamila." Mijn oog wordt meteen getrokken naar Jamila. Het blijkt dat zes van de acht uitzendbureaus geen allochtonen naar de klanten sturen. Er werd haar gevraagd om haar naam als werkstudent te veranderen van Jamila in Nicole, dan was er geen probleem met haar baan. Dan hebben we dus een probleem met interculturalisering en diversiteit. Dit is uiteraard niet het enige voorbeeld. Ik hoor ook geluiden van beschutte werkplaatsen. Tewerkstelling van kwetsbare groepen wordt moeilijker. De druk om te presteren wordt alsmaar groter. Ik moet voorlopig constateren dat we er niet op vooruitgaan. Geven we als provinciebestuur het goede voorbeeld in diversiteitsbeleid? Het provinciebestuur probeert wellicht om verschillende doelgroepen te ondersteunen. Deze week is de diversiteitsweek. Ook bij de thema's die deze week aan bod komen, zie ik bij alle goede bedoelingen een divers en versnipperd beleid. Ik stel dezelfde vraag: wat brengt dit in de concrete realiteit teweeg?

Ik stel voor aan de gedeputeerde om te focussen op een bepaald thema. Werk dit concreet uit in de praktijk en probeer daar het verschil te maken. Voorzitter, collega's, ik rond af. Ik onderken de goodwill en de intentie van de deputatie en de gedeputeerde in het welzijnsbeleid. Ik zie de poging om dit via reglementering transparant te maken en te verduidelijken. De welzijnssector is een complexe en diverse sector; dat geef ik meteen toe. Het vraagt een specifieke, deskundige aanpak. Het provinciebestuur is vrij om aan onderwijs te doen. Wellicht is dit toepasbaar op het welzijnsdomein. Zeker met de discussie rond het groenboek en het witboek komt het erop aan om keuzes te maken en duidelijk te maken waarvoor je staat als provinciebestuur. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, mevrouw Lafkioui. Mevrouw De Troyer krijgt het woord.

TUSSENKOMST OVER HET ONTBREKEN VAN SUBSIDIES TER ONDERSTEUNING VAN PROJECTEN IN HET KADER VAN BORSTKANKERSCREENING.

Mevrouw De Troyer

Meneer de voorzitter, ik dank u. Mevrouw gedeputeerde, collega's. Vandaag doe ik deze tussenkomst in naam van de 26 vrouwen die per dag te horen krijgen dat ze borstkanker krijgen. Per jaar krijgen 9500 vrouwen in België dit nieuws. Ik vind dit een goede zaak in naam van de 26 vrouwen die het vandaag te horen krijgen. U zult het met mij eens zijn, dames. Ongetwijfeld heeft ook een vriendin van u dit al meegemaakt. Meneer gedeputeerde, ik ben ervan overtuigd dat ook het provinciebestuur op dit punt een meerwaarde kan leveren, naast de Vlaamse overheid en de technische screeningscentra. Ik vind dat er budgetten moeten zijn ter ondersteuning van tal van initiatieven om alle vrouwen tijdig te bereiken. Ik heb om dit initiatief ook in Ninove gevraagd. Daar heb ik een beroep gedaan op andere initiatiefnemers. Dit jaar wil ik ook het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen overtuigen om hier initiatieven te nemen. Ik nodig iedereen van harte uit om naar de website van het provinciebestuur van Vlaams-

DEBATTEN

Brabant te kijken. Daar ondersteunt men al 10 jaar dergelijke initiatieven. De provincie Vlaams-Brabant nodigt per gemeente alle vrouwen tussen 50 en 69 jaar uit voor een gratis kankeronderzoek. Meneer gedeputeerde, na 4 jaar kent u me misschien een beetje. Ik vraag geen grote budgetten. Ik vraag een klein budget in naam van al die vrouwen om bijvoorbeeld in de kosten van de administratie of in de verzendkosten te voorzien of voor kleine personeelskosten. Ik zie de noodzaak om vrouwen uit moeilijkere doelgroepen te bereiken. Ik vraag om de noodzakelijke voorlichting te geven in de moskeeën voor onze allochtone vrouwen. De provincie Vlaams-Brabant gaat na 10 jaar verder en ondersteunt initiatieven inzake baarmoederhalskanker. Ik vind dat ons provinciebestuur in Gent niet achter kan blijven. Ik vraag een klein budget voor de nodige ondersteuning. In naam van alle vrouwen van Oost-Vlaanderen, meneer gedeputeerde, vraag ik u om een gunstig gevolg aan mijn verzoek te geven.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw De Troyer. Tussenkost van meneer Luc Lampaert.

RUBRIEK LOKALE EN REGIONALE NETWERKING. VRAGEN IN VERBAND MET DE IMPACT VAN HET PROVINCIEBESTUUR OP DE OPDRACHTEN VAN DE RWO'S IN HET KADER VAN DE EXTRA MIDDELEN DIE VOOR HEN VOORZIEN WORDEN.

De heer Lampaert

Meneer de voorzitter, mevrouw de griffier en meneer de gedeputeerde, waarde collega's. Na zo'n schitterende tussenkost van mijn collega over kankeronderzoek moet ik een heel korte, praktische en administratieve vraag stellen. Ik vind het wat vervelend dat ik dat moet doen. Mevrouw, het zijn niet alleen de vrouwen in deze raad die u zullen ondersteunen. U kunt gerust zijn: ook de heren ondersteunen u in uw vraag. Meneer de gedeputeerde, sinds 1998 zijn er regionale welzijnsoverleggen actief in Vlaanderen, de fameuze RWO's. Wij leven in een land met veel afkortingen. Als ik naar het nieuws luister, heb ik vaak problemen om alles goed te begrijpen. RWO's staat voor regionale welzijnsoverleggen. In Oost-Vlaanderen zijn deze gestructureerd voor het bestuurlijk arrondissement en we hebben er dus zes. In het begin kregen de RWO's een subsidiebedrag van 117.000 Belgische frank, ofwel 2925 euro. De subsidie is intussen opgelopen tot het bedrag van 47.000 euro in 2009, 52.000 euro in 2010 en 55.000 euro nu voor 2011. Graag vraag ik om een toelichting voor deze stijging. Naast deze financiële kwestie heb ik ook een inhoudelijke vraag. 2011 is het laatste jaar van het driejarig beleidsplan van de RWO's. Concreet betekent dit dat 2011 een planningsjaar wordt. Ik vraag me af hoe het provinciebestuur in het welzijns- en gezondheidsbeleid zich verhoudt tot de taken die de RWO's vervullen. Werkt men complementair en vindt er afstemming plaats of is dat moeilijk te realiseren en gedragen de RWO's zich volledig zelfstandig? Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Lampaert. Mevrouw Annemie De Gussem krijgt het woord over het onderwerp geweldaanpak.

VRAAG OVER DE AANPAK VAN PARTNERGEWELD**Mevrouw De Gussem**

Voorzitter, gedeputeerden, collega's. Toeval of niet, vandaag is het juist de dag tegen partnergeweld. Ik denk dat bij het binnenkomen dit niemand is ontgaan.

De heer voorzitter

Mevrouw, gisteren meldde men dat het gisteren was.

Mevrouw De Gussem

Maar het is vandaag.

De heer voorzitter

Het is vandaag. Ik vertrouw u in dezen meer dan mevrouw De Troyer.

Mevrouw De Gussem

Het is blijkbaar een thema waar veel mensen zich mee bezighouden. Het is een actueel onderwerp. De provincie heeft een film voorgesteld aan de pers. Vrijdag is een wittelintjesactie gehouden op de stations tegen geweld in partnerrelaties. Dit soort geweld blijft vaak verborgen. Het is goed dat het regelmatig onder de aandacht wordt gebracht. De aanpak van dit soort problemen is moeilijk en het is complexe materie. De provincie Oost-Vlaanderen heeft een concept ontwikkeld en in 2002 is een project uitgewerkt waarin politie, justitie en de CAW's samenwerkten. De provincie nam de regie voor haar rekening. Eerst werd deze methodiek alleen toegepast in de Vlaamse Ardennen. Intussen werd de methodiek uitgebreid tot de regio's Dendermonde en Gent. De samenwerking tussen de partners wordt ervaren als uniek en krachtig. Vorig jaar is deze methode aan alle gemeenten van Oost-Vlaanderen aangeboden in hun OCMW's. Tegen betaling kunnen ze daarin participeren. Ik hoor graag van de gedeputeerde hoeveel gemeenten er al deelnemen aan het project. Op welke manier worden de lokale besturen door de provincie ondersteund en hoe zijn de ervaringen? Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw De Gussem, toen ik zei dat ik u meer vertrouw, bedoelde ik niet dat u meer met geweld moet omgaan. We gaan verder met de tussenkomst van mevrouw Maria Verheirstraeten.

DEBATTEN

VRAGEN IN VERBAND MET DE INITIATIEVEN ROND OPVOEDINGSONDERSTEUNING

Mevrouw Maria Verheirstraeten

Dank u wel, meneer de voorzitter. Mevrouw gedeputeerde, collega's. Ondersteuning bij de opvoeding is voor veel gezinnen in de huidige samenleving broodnodig. Deze week nog bleek dat weer duidelijk in het nieuws. We zijn dan ook blij dat onze provincie dat erkent. Het bewijs daarvan is de budgetverhoging voor volgend jaar. Ik kom met een aantal vragen terug op dit jaar. Hoe was de verdeling van de projecten in de verschillende regio's van onze provincie? Het is onze taak om alle behoeftige gezinnen te bedienen, ook degenen die niet in een grote stad wonen. Bereikt men inderdaad alle gemeenten? Hoe worden de projecten die in de afgelopen tijd zijn opgestart, geëvalueerd en wat zijn daarvan de resultaten? Hoe verloopt de samenwerking tussen de verschillende initiatieven met de gemeenten? Bij de opstart was er meer vraag dan mogelijk was binnen het budget. Nu is het budget verhoogd. Waaraan wordt in de toekomst voorrang gegeven? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw. De laatste tussenkomst voor meneer de gedeputeerde zal antwoorden is van mevrouw De Padt.

SUGGESTIES IN VERBAND MET DE SOCIALE SITUATIESCHETS

De heer voorzitter

Mevrouw De Padt, u hebt het woord.

Mevrouw De Padt

Voorzitter, dank u. Meneer de griffier, gedeputeerden, beste collega's. Mijn tussenkomst komt voort uit een artikel in verband met de publicatie van de welzijnsmonitor, editie 2010, door de provincie Limburg. De welzijnsmonitor brengt de sociale situatie in de gemeenten in kaart. Op deze manier kunnen de gemeenten gemakkelijker informatie omzetten in beleid. Op basis van een honderdtal indicatoren kan de situatie in kaart gebracht worden. Op termijn kunnen de cijfers met elkaar vergeleken worden, zodat de ontwikkeling die de provincie op sociaal, demografisch en economisch terrein doormaakt, in kaart gebracht kan worden. Ook onze provincie maakt gebruik van dergelijke welzijnsanalyses. We hebben een sociale situatieschets gehad. Er is een kwalitatieve en kwantitatieve regionale omgevingsanalyse. Ik heb deze opgezocht en het is een goede analyse van de gemeente en de woonsituaties en dergelijke. Ik wijs er echter op dat de sociale situatieschets uit 2006 dateert. Misschien wordt het tijd om dit initiatief te herhalen en misschien is dat gelijk een moment om te kijken of hij uitgebreid kan worden met concrete, volledige overzichten en analyses. Dit is zowel voor de gemeenten van belang als voor het in kaart brengen van de evolutie binnen onze provincie. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer de gedeputeerde, wilt u op de eerste vragen antwoorden?

De heer gedeputeerde Couckuyt

Meneer de voorzitter. Is het mogelijk dat mevrouw Colen haar vraag over doortrekkersterreinen stelt? Dan kan ik meteen het volledige antwoord geven op de tussenkomst van mevrouw Lafkioui. Anders moet ik het antwoord uitstellen tot de tussenkomst van mevrouw Colen, die als laatste tussenkomst in het welzijnsdebat is voorzien.

De heer voorzitter

Heel juist. Mevrouw, u houdt uw tussenkomst.

Mevrouw Colen

Ik kan het kort houden, meneer de voorzitter. Ik wijs op de discrepantie tussen het tekort aan doortrekkerskampen voor zigeuners, zoals door de gouverneur in september duidelijk is uitgelegd, en het feit dat hiervoor geen middelen uitgetrokken zijn. Vorig jaar en dit jaar was dit bedrag 0 euro en in de laatste 10 jaar is er slechts een doortrekkerskamp gerealiseerd. Dit is het terrein in Gent met 25 plaatsen, dat pas geopend is en waar nu de eerste problemen de kop opsteken. Deze medaille heeft meerdere kanten. Het is niet alleen een vraag naar doortrekkersterreinen, maar ook naar de draagkracht en de basis bij de bevolking in de verschillende gemeenten. Hoe is het te verklaren dat er zo'n groot gebrek is aan dergelijke terreinen en dat er toch zo weinig worden gerealiseerd.

De heer voorzitter

Voilà, bij dezen kunt u antwoorden, meneer de gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, meneer de voorzitter. Meneer de voorzitter, collega's. Aan de wat ruimere tussenkomst van mevrouw Lafkioui zal ik ook wat meer tijd besteden in de beantwoording. Ik dank de collega voor het genuanceerde beeld. Er zijn veel positieve uitspraken gedaan, maar ook bijzonder veel vragen gesteld. Zij zegt dat wij in het ontsluitingsbeleid zinvol en inhoudelijk werk leveren en op sommige punten het verschil maken. Wij spelen zeker geen Sinterklaas, nu niet en in de toekomst niet. Aan stoute kinderen wordt niets gegeven. Tegenover iedere financiële inspanning van onze kant, staat een tegenprestatie. Wij spelen effectief op verantwoording en resultaat. Ik heb de indruk dat mijn collega niet meer gelooft in de mogelijkheden voor de toekomst van het

DEBATTEN

provinciaal welzijnsbeleid. Ik luister naar de signalen van mijn collega's uit de regeringskringen, en daaruit blijkt dat wij in weerwil van het groenboek zeker nog een rol mogen spelen. Deze kentering ontstaat, omdat men zich nu bewust is van de rol die we spelen en het risico dat dit anders niet gedaan zou moeten worden. U stelt vooral vragen rond de beleidssectoren armoede, diversiteit en woonwagengebeleid. Wat doet de provincie aan armoedebestrijding en waar maakt zij het verschil, vraagt ze. Wij pretenderen niet dat we de armoede kunnen oplossen. Ik was aanwezig op het colloquium in Antwerpen. Specifieke doelgroepen worden zwaarder getroffen door armoede dan andere, werd daar gesteld. Wij beheersen deze mechanismen niet. Wij proberen deze doelgroep zoveel mogelijk te emanciperen en de drempels te slechten, zodat de mensen gemakkelijker in een emancipatiebeweging meekunnen. We doen dat door projecten van armoedeverenigingen te ondersteunen, verenigingen waar armen het woord voeren, of ze het zo noemen of niet. Deze verenigingen krijgen ondersteuning voor meetbare acties die ze voeren. Men spreekt de problemen uit. Door deelname ontstaat emancipatie en sommige verenigingen spreken anderen aan om mee te bewegen. Dat zijn de beste ambassadeurs. Anderen doen dit door theater of door aan anderen te tonen hoe ze hun situatie ervaren. Het is essentieel om de armengroep te betrekken in de oplossingen. Deze sleutelrol kunnen wij vervullen, niet het veranderen van de mechanismen. We proberen zoveel mogelijk mensen te laten deelnemen aan de sociaal-culturele samenleving, onder meer via het concept van de ... (zonder micro niet verstaanbaar...) dat verder wordt uitgewerkt in een pilotproject dat opgenomen is door Vlaanderen. In de regio Aalst lopen diverse projecten om mensen deel te laten nemen aan onder meer sport en cultuur door drempels weg te nemen. We hebben ook projecten in het kader van 'Jeugdwerk voor allen'. Hieronder vallen ook armoedeprojecten. Er zijn meer sectoren die werken aan armoedebestrijding of preventie waarin wij participeren, maar die niet in de kolom armoedebestrijding zijn terug te vinden. Dit zorgt wellicht voor uw beeld dat het een versnipperd werkveld betreft. Rond jeugd is een onderzoek gaande om aan het licht te brengen hoe het mogelijk is om kwetsbare kinderen aan zinvolle vrijetijdsbesteding deel te laten nemen. Rond tewerkstelling zijn er initiatieven om kwetsbare groepen aan een baan met een voorbeeldfunctie te helpen. Dit verloopt succesvol, en hier gaat het wel om mechanismen.

Het onderwerp wonen. In het verleden bent u tussengekomen over aanvullende leningen. Misschien is dit een doelgroep waarvoor iets te weinig wordt gedaan. We zien nu dat via de aanvullende leningen van de provincie mensen een woning kunnen verwerven en die ook kunnen renoveren tot een leefbare woning.

We geven subsidies aan het algemeen welzijnswerk. In de komende vijf jaar zijn deze voor initiatieven in de buitengewoon zware problematiek van dak- en thuislozen.

Onderwijs. Via collega Hertog worden subsidies verstrekt voor basiseducatie, integratie en flankerend onderwijsbeleid. Vanuit het minderhedenbeleid geven we subsidies aan ODiCe voor het meldpunt asielzoekers, en dat zijn ook niet de meest kansrijken. Dit zijn een paar voorbeelden van hoe we proberen om in de verschillende sectoren oog voor de zwakste te hebben. Dit is niet in een kolommetje te bundelen.

Mensen met een handicap leiden we via het Gentproject toe naar allerlei vormen van dienstverlening. Mensen kunnen door de stijgende werkloosheid in beschutte werkplaatsen onder druk komen. Wij vangen hen op via arbeidszorginitiatieven. Het provinciaal ouderenforum was dit jaar gewijd aan ouderen en armoede. U ziet dat we heel wat doen in het armoedebeleid. Dit zit in alle sectoren verweven en het is lastig onder een noemer te vangen.

Mevrouw Lafkioui, u klaagt de versnippering in het diversiteitsbeleid aan. De sector diversiteitsbeleid heeft links met armoede, naar man-vrouwverhoudingen, naar transgender, naar mensen van allochtone afkomst, naar nieuwkomers. Het beleid voor deze diverse doelgroepen is moeilijk in één doelstelling te vatten en in één actie te vatten. Toch zijn er voorbeelden te noemen. Ik denk daarbij deze week aan Identiteit Oost-Vlaming, aan etnisch-culturele diversiteit in onze provincie. Wij voeren wel degelijk zichtbare, specifieke acties, maar ons hele beleid is erop gericht dat niemand achterblijft. Bij elke maatregel moet je ervan zijn doordrongen dat armoede aan de basis ervan kan liggen. Op ieder niveau moeten we ons blijven inzetten, zonder een thema te kiezen, hoewel soms rond een specifieke actie publiciteit wordt gezocht. We moeten ons op ons niveau en met onze middelen blijven inzetten. De mechanismen hebben wij niet in de hand en dat geldt voor alle kansgroepen. Binnen onze eigen administratie moeten we afstemming zoeken en daar hebben we aandacht voor. Juist om deze reden is de administratie gereorganiseerd. U weet dat er vroeger drie diensten waren. Nu zijn het er twee, namelijk de dienst Maatschappelijke Participatie en de dienst Preventie, Hulpverlening en Zorg. Daartussen let een team binnen de directie bij elke maatregel op diversiteit en insluiting.

Tegelijkertijd plukken we de vruchten van de groeiende samenwerking binnen onze directie. Ook in de beleidsstukken moeten we nog meer zoeken naar een heldere weergave van de doelstelling die we als provinciebestuur stellen in het kader van ons diversiteitsbeleid. Dat ben ik met u eens.

Ik ga naar de tussenkomst over het woonwagengebeleid en de doortrekkersterreinen. Zowel mevrouw Colen als mevrouw Lafkioui merkten dat er nu geen middelen gereserveerd zijn voor doortrekkersterreinen. Twee maanden geleden is het debat gevoerd. Iedereen erkent dat een grote nood is voor dergelijke plekken. Het onderwerp betreft twee terreinen. Bij Ruimtelijke Ordening wordt dagelijks gewerkt aan het voorzien van initiatieven voor doortrekkersterreinen, ook op lokaal gebied. Als het niet voorzien is op een terrein, kan het niet worden ingericht. Ik merk dat er spraakverwarring heerst rond doortrekkersterreinen en pleisterplaatsen. Voor residentiële terreinen zijn we op dit moment bezig met een inventarisatie van reguliere en niet-reguliere terreinen. Dit is de verantwoordelijkheid van de gemeente. Wij willen dit in beeld hebben om initiatieven te kunnen nemen en sensibilisatie te doen. Het betreft een woonvorm, net als andere woonvormen binnen gemeenten, zoals in Wetteren. We hebben een voorbeeld staan in onze publicatie rond diversiteit waarbij we trots zijn op de initiatieven die u in het verleden hebt genomen. Deze woonvorm willen we herkennen en erkennen als legale, reguliere woonvorm. Ook Vlaanderen voorziet dit. Het is meer dan een woonwagengebied. Er moet een woonwagengebeleid komen, ook lokaal. Daarnaast zijn er doortrekkersterreinen. Bij de doortrekkersterreinen ligt de verantwoordelijkheid bij de provincie en bij Vlaanderen. Bij rondtrekkende groepen is de gemeente waar ze neerstrijken niet verantwoordelijk. Hier is sprake van een bovenlokale verantwoordelijkheid. Ten slotte zijn de pleisterplaatsen de plaatsen waar rondtrekkende groepen korte tijd kunnen verblijven. U verwijst naar het artikel, mevrouw Lafkioui. De gouverneur nam onlangs initiatieven om het gebrek aan doortrekkersterreinen aan te kaarten. De bedoeling was om dit op te vangen bij de lokale besturen door het inrichten van pleisterplaatsen, die af te bakenen en modelreglementen ter beschikking te stellen. Het modelreglement blijkt reeds resultaat te hebben, vandaar de discussie in de pers. Ik ben erg tevreden met het standpunt dat de burgemeesters van de gemeenten Sint-Martens-Latem en Gavere hierin hebben

DEBATTEN

ingenomen. Dit kan als voorbeeld dienen voor tal van andere gemeenten. Waarom is er geen krediet op het artikel van de doortrekkersterreinen? Er werd aangehaald dat dit in de opeenvolgende begroting niet was voorzien. In Gent hebben we desondanks een tussenkomst gedaan door verschuivingen en niet-benutte kredieten in de begrotingen aan te wenden. U hebt dit niet gezien, omdat het via begrotingswijzigingen tot stand is gekomen. Ik hoop dat we dit in de toekomst zo kunnen blijven doen. Als we het bedrag van Gent gedurende negen jaar in onze begroting opgenomen hadden, zouden er zeker vragen zijn gesteld over het niet aanwenden van deze beleidsmiddelen. Collega Vercamer heeft bij het begin van de legislatuur gezegd dat we niet werken met een etalagebegroting. We nemen geen zaken op die we niet kunnen realiseren. Ik beloof hier plechtig, en daaraan mag u mij houden, dat wij als deputatie en ook als raad op het moment dat het geld nodig is de verantwoordelijkheid nemen om dit te voorzien. Ieder jaar realiseren we een overschot op onze begroting en ieder jaar proberen we zo zorgvuldig mogelijk te plannen. Door omstandigheden, meestal van externe aard, zijn er zaken die we niet uit kunnen voeren. Als er binnen hetzelfde beleidsterrein zaken gerealiseerd moeten worden, zijn de middelen er en dan hoeft er niets geschrapd te worden. Zo doen we dat bij de doortrekkersterreinen. Dit komt moeizaam tot stand. Op dit moment wordt er alleen aan het dossier Zottegem gewerkt. Het is nog niet bekend of de middelen volgend jaar of over twee jaar nodig zijn. Ik vraag de raad om dit niet op de begroting 2011 te voorzien. Mocht het nodig zijn, dan gaan we de verantwoordelijkheid ten volle aan en zorgen we dat de middelen er zijn. Voor Gent is 109.000 euro uitgetrokken. Ik vraag om deze middelen in het totale beleidsdomein niet te immobiliseren. Als het nodig mocht zijn, zullen we hier doortrekkersterreinen mee realiseren.

Collega, er zijn geen middelen voorzien voor pleisterplaatsen. Dit vergt summiere inrichting onder verantwoordelijkheid van de lokale besturen.

Het volgende onderwerp is de vraag van collega De Troyer over borstkankerscreening. Het gaat om een bijzonder ernstige aandoening, waarbij met preventie veel bereikt kan worden. Dat ben ik met u eens. Er is afstemming nodig in het beleid om tot goede samenwerking te komen tussen de organisaties. Lokaal hebben de LOGO's van Oost-Vlaanderen de opdracht gekregen om binnen de geformuleerde gezondheidsdoelstellingen te zorgen voor een betere toeleiding tot deelname. Deze verantwoordelijkheid geldt ook voor het toeleiden van kwetsbare groepen en allochtonen, die weinig preventieve zorg krijgen en in het algemeen in de gezondheidszorg te weinig aan bod komen. De LOGO's werken samen met de lokale besturen. Zonder op het groenboek vooruit te willen lopen, kan ik stellen dat we de filosofie aanhangen dat we elkaar niet in de weg willen lopen. Gezondheidszorg en preventieve gezondheidszorg zijn Vlaamse materie. Het Centrum voor Borstkankeropsporing van de universiteit van Gent heeft tot taak alle vrouwen tussen 50 en 69 jaar uit te nodigen om deel te nemen aan dit bevolkingsonderzoek op borstkanker. Sleutelfiguren als huisartsen moeten door de LOGO's worden geïnformeerd. Dit staat uitdrukkelijk in de opdracht, want de huisarts heeft als verwijzer een belangrijke rol. Er zijn voldoende spelers op het veld. De provincie hoeft niet te interveniëren, maar kan wel mede promotie voeren zonder zelf met een nieuw circuit te beginnen.

Waar worden onze middelen voor gezondheidspreventie wel aan besteed? U kent de sector zeer goed. Anders dan in de provincies die u noemt, spelen wij een sleutelrol in de drugspreventie. Het is onmogelijk om op alle terreinen gelijk te focussen. We hebben middelen om dekkend te zijn in de provincie inzake drugspreventie, in een rol die niet

op een andere manier wordt vervuld. Ik herinner aan een delicaat punt in Vlaams-Brabant. Gemeenten vragen daar soms om te mogen aansluiten bij onze methodiek. Wij focussen onze middelen liever op een plek waar we onvervangbaar zijn dan elders dubbel werk te doen. De gevraagde aandacht voor borstkankerscreening is terecht, maar ik vraag om deze middelen niet te versnipperen, maar volgens de heldere afspraken die er zijn, aan te wenden.

De volgende vraag is van collega Lampaert over de RWO's. U hebt een opsomming gemaakt van de zes regio's waarin dit is voorzien. De bedragen zijn gestegen. Op dit moment geven we 330.000 euro uit. U vraagt onder meer naar deze stijging. Dit komt omdat de RWO's de opdracht vervullen die wij geven. Als de taken uitbreiden, moeten er middelen tegenover staan. Er is 55.000 euro nodig per werkeenheid van de RWO's, samen met de huisvesting die wordt voorzien. Zij vervullen een essentiële rol, onder meer aangestuurd door de provincie. Elke drie jaar wordt het beleidsplan voorgelegd en dat moet passen binnen de door ons gestelde kaders. Het provinciale welzijnsbeleid wordt zo naar de regio's overgebracht. Wij vinden het belangrijk dat alle doelgroepen, waaronder ouderen, blijven participeren in de samenleving. De lokale ouderenadviesraden komen samen onder de RWO's. We hebben het kader voor de sociale kaart gesteld. De input komt vooral vanuit het secretariaat van de RWO's. In de beantwoording van de vraag van collega De Padt kom ik hierop terug. We gebruiken de RWO's ook als voelsprietten op het werkveld. Zij brengen lokaal de sectoren samen en de signalen daaruit komen via de RWO's terecht bij onze administratie. Zo kunnen wij blijvend ons beleid afstemmen op de vragen die er leven, soms heel lokaal of subregionaal. Wat betreft onze rol in de toekomst moet ik er niet aan denken dat het groenboek witboek zou worden. Wij investeren op dit onderwerp 330.000 euro en Vlaanderen, luister goed, 62.000 euro. Vanzelfsprekend is dat alleen genoeg voor het subsidiëren van vrijwilligerswerk. Tegelijk vraagt minister Vandeurzen ons om een convenant voor te bereiden waar binnen de RWO's lokaal sociaal beleid en sociale planning worden gebundeld. Hierin zou ook na de interne staats hervorming de basis voor samenwerking kunnen liggen. Ik verwijs naar de algemene tussenkomst van mevrouw Melissa Van der Haeghen. Ook zij sprak haar waardering uit voor de rol die we samen met de RWO's spelen.

Ik ga in op de vraag van mevrouw De Gussem. Op het onderwerp partnergeweld kan ik antwoorden dat op dit moment 30 van de 65 gemeenten hebben ingestemd met een financiële bijdrage. 29 gemeenten geven 10,12 eurocent per inwoner voor het waarborgen van deze hulpverlening. Sint-Niklaas – niet Sinterklaas natuurlijk – geeft iets meer, ongeveer het dubbele, om een intensieve werking op zijn grondgebied waar te kunnen maken. Het gaat om een bedrag van ruim 60.000 euro. Daarnaast zorgen we als provincie voor 4 fte en via subsidie van het algemeen Vlaams welzijnswerk wordt nog eens 2,5 fte gerealiseerd. U ziet ook hier de wanverhouding tussen de bijdrage vanuit Vlaanderen en onze inspanning. Er wordt gewerkt op basis van politiezones. De politie hoeft niet overtuigd te worden van de goede werking. De politie komt ter plaatse, stelt geweld vast en binnen 3 dagen kunnen wij adequate hulpverlening inzetten. Als het koppel dat door geweld wordt getroffen, niet ingaat op de aangeboden hulpverlening, dan riskeert men vervolging door het parket, dat ook in de samenwerking zit en dit goed opvolgt. Bij de politie is men overtuigd van deze methodiek. Als er hulpverlening is ingeschakeld, hoeft men niet terug te komen, terwijl het anders een weg zonder einde leek. Binnen politiezones zijn er vaak gemeenten die willen meedoen en die dat niet willen. Dat maakt de uitbreiding van het project wat lastig. Wij willen

DEBATTEN

solidaire dekking over het hele grondgebied en we gaan daarom plaatselijk de colleges overtuigen van hun participatie. Dit loopt en het krijgt vervolg, maar het is op dit moment nog niet dekkend.

Opvoedingsondersteuning. Ik kan collega Verheirstraeten zeggen dat er al enkele jaren meer middelen beschikbaar zijn voor opvoedingsondersteuning. Ik ken haar bezorgdheid uit de tijd dat het begrip werd uitgevonden en gestalte kreeg. Zij heeft mij toen bezocht om me ervan te overtuigen dat er initiatieven nodig waren. De bescheiden start was 28.800 euro in 2008, 50.000 in 2010 en 75.000 wordt voorzien in 2011. Ik ken geen andere sector die zo sterk groeit. Ook dan zijn de middelen onvoldoende om aan alle vragen te voldoen. We zullen ons in de toekomst focussen op projecten die buiten de centrumsteden liggen, buiten Aalst, Gent, Sint-Niklaas, waar de Vlaamse opvoedingswinkels zijn gevestigd. Binnen Oost-Vlaanderen stemmen we af met de regionale opvoedingswinkels en opvoedingswinkels uit de centrumsteden. De methodieken worden bruikbaar gemaakt voor alle actoren binnen de provincie. Er is intervisie voor de hele provincie en er zijn draaiboeken en websites rond dit thema. In het vroege voorjaar komt in de provincieraad een vernieuwde versie aan de orde van het subsidiereglement voor opvoedingsondersteuning. Mogelijk kunnen een aantal punten hier uit de tussenkomst opgenomen worden. De verdeling van de projecten is gedaan op basis van haalbaarheid, eigen inbreng en de middelen die we ter beschikking hebben. Hierin is telkens overlap met het werkgebied van de regionale en stedelijke initiatieven vermeden. Er is al een vrij goede dekking, hoewel nog niet alle gemeenten bereikt worden. De regionale initiatieven worden vrij goed bezocht. De samenwerking en afstemming verlopen optimaal. Is het budget voldoende om alle initiatieven te dekken? Dat is nog niet zo, maar we zitten in een groeiproces en we bekijken de haalbaarheid.

Ik zoek het antwoord voor mevrouw De Padt. U vraagt naar een opvolger van het boek 'Sociale situatieschets 2006'. Dit was inderdaad een opmerkelijke, veelomvattende publicatie. Op een punt kan ik u geruststellen. Alle punten daaruit zijn ook vandaag aanwezig in de gegevens die we verzamelen rond sociale planning. Er is alleen niet gekozen, mede om financiële redenen, om dit in boekvorm uit te brengen. De tabellen die u in de sociale situatieschets terug kunt vinden, zijn de duurste vorm van drukken die denkbaar is. Vandaar de keus om de informatie digitaal aan te bieden. Het voordeel is dat men zeer up-to-date kan zijn. Het cijfermateriaal verandert dagelijks. Het geeft een beeld, maar het verouderd snel. In de toekomst willen we met specifieke publicaties aandacht vestigen op bepaalde onderwerpen. Een publicatie met de armoede-indicatoren kreeg bijzonder veel bijval, evenals het jongeren- en het ouderencahier. Het jongerencahier is in gedrukte vorm gebruikt als hulp voor lokale besturen bij hun jeugdbeleidsplan. Zo kunnen de jeugdraden worden bereikt. Er komt een opvolger van het jongerencahier voor het toekomstige jeugdbeleidsplan 2013. De publicaties willen we duidelijk koppelen aan acties op een bepaald terrein. Als provincie bieden we meerwaarde in de ondersteuning en het interpreteren van cijfers met visualisaties en analyses. De globale publicatie is bijzonder interessant, maar mist vaak de weg naar de doelgroep. Onze sociale planning is te raadplegen voor Werken op maat en we beschikken zelfs over cijfers op bouwblokniveau. Dit is interessant voor lokale besturen die bijvoorbeeld een kinderinstituut willen nemen, voor de keuze van het beste bouwblok om dit in te plannen. We kiezen voor maatwerk en beschikken over cijfers op een zeer laag territoriaal niveau, zodat specifieke vragen van lokale overheden beantwoord kunnen worden. In 2011 plannen we een beperkte algemene publicatie die

opnieuw een overzicht biedt voor de steden. Ze kunnen hiervoor terecht bij ons Steunpunt Sociale Planning. Het is dus meer reclame voor digitale informatie op maat dan voor een dure, algemene publicatie die snel veroudert.

Ik denk, meneer de voorzitter, dat ik de tussenkomsten heb beantwoord.

De heer voorzitter

Tijd voor debat en de replieken van de intervenianten. Meneer Joris heeft het woord al gevraagd. Vraagt nog iemand het woord? Alleen meneer Joris. Meneer de gedeputeerde, uw antwoord is meer dan afdoende geweest. Meneer Joris heeft u niet geïnterpelleerd. Meneer Joris, u hebt het woord.

De heer Joris

Ik reageer slechts op een heel klein detail van wat de gedeputeerde heeft gezegd. Ik begrijp de logica achter het gebruik van niet-gebruikte kredieten voor iets wat u niet op voorhand kan voorzien. Wanneer dat geldt voor alle gedeputeerden, vraag ik om dat in de toelichting te zetten. Het is voor ons niet mogelijk om dat in de juiste context te plaatsen. Veel vragen kunnen worden voorkomen met een uitleg van enkele woorden in de toelichting. Dit is een detail; het gaat niet over de kern van de zaak.

Ik wil iets zeggen over de vergelijking van de tussenkomsten van mevrouw De Troyer en mevrouw De Gussem. Mevrouw De Troyer hield een goed pleidooi voor promotie van het borstkankeronderzoek. Uit bittere ervaring kan ik het positieve noemen dat het helpt en dat veel vrouwen gered kunnen worden door tijdige opsporing van borstkanker. Helaas moet ik zeggen dat de nu gebruikte methoden zeer goed zijn, maar dat ook dan nog regelmatig slachtoffers vallen bij wie het niet tijdig is ontdekt. Zij moeten een zware, chirurgische ingreep ondergaan of zij sterven er zelfs aan. Er is nog behoefte aan wetenschappelijke verbetering van de screeningsmethoden. Ze zijn voor 90% efficiënt. Moedig uw familieleden aan om er gebruik van te maken.

Er is inderdaad een lacune. Mevrouw De Troyer noemde die terecht. Probeer om via de moskeeën vrouwen te bereiken. Ik weet niet of dit het geëigende kanaal is om islamitische of allochtone vrouwen te bereiken. Mijn echtgenote werkte voorheen in ziekenhuizen. Zij weet uit de eerste hand dat er een enorm probleem is bij de toegankelijkheid van islamitische vrouwen in het bijzonder tot de medische sector. Dat probleem ligt bijna nooit aan de medische sector, aan het personeel of aan het beleid. Het probleem ligt bijna altijd bij de echtgenoot van de vrouw, die niet wil dat zijn vrouw door een mannelijke verpleger of arts onderzocht zou kunnen worden. De poging van mevrouw De Troyer om dat eventueel via de moskee op te lossen, is wellicht een goed idee.

Ik had graag gezien dat mevrouw De Gussem in haar tussenkomst over partnergeweld daar ook op had gewezen. Ook daar is sprake van een groot probleem. Partnergeweld komt voor bij mensen met een christelijke of westerse of atheïstische of joodse achtergrond. Daar moeten we niet flauw over doen, maar hier wordt het unaniem veroordeeld, afgekeurd en gezien als blijk van onbeschaafdheid of onbeheerstheid of als een karakterstoornis. In de islamitische cultuur, zowel in eigen land als bij ons, is die algemene afkeuring er helaas niet. In religieuze Koranteksten die als basis voor het recht dienen, valt te lezen dat een man zijn vrouw mag tuchtigen als ze ongehoorzaam

DEBATTEN

wordt. Dit maakt duidelijk dat er een enorm probleem is. Toch was er deze week in Groot Brittannië, niet in Somalië of Pakistan, een islamitische raad die zegt dat verkrachting binnen het huwelijk kan, want een vrouw is eigendom van haar echtgenoot en over eigendom mag je naar goeddunken beschikken. Groot Brittannië was ooit een bastion van de vrijheden. Als dat daar in het openbaar gezegd wordt door een raad van mensen die wijzer zouden moeten zijn, niet in een café, dan moeten we onder ogen zien dat hier een gigantisch religieus-cultureel probleem ligt. Als we dat niet serieus nemen, verzaken we onze verantwoordelijkheid inzake partnergeweld. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Zijn er meer tussenkomsten? Ik vraag de vijf fractieleden om bij mij te komen over de agenda.

Er zijn mensen die straks naar EROV moeten. Ik weet dat van mevrouw Muyshondt en van enkele andere leden en gedeputeerden. Er zijn nog 22 tussenkomsten. De vijfde en zesde gedeputeerde zijn even belangrijk als de anderen. Wettelijk gezien is er ruimte voor. Er moet gediscussieerd kunnen worden; daarom zullen we maandag vergaderen. Als we eruit komen, is er dinsdag geen raad en anders gaan we dinsdag verder. We hebben ruimte gemaakt en daarna komen we woensdag om 15.00 uur weer samen. Mevrouw Willems, ik weet dat u daar moeite mee hebt, maar ik heb een fout gemaakt. Maandag was deze keer geen reservezitting, maar is meteen als zitting aangekondigd. Meneer Couckuyt, ik kijk naar u. Bent u akkoord dat we maandag met het tweede stuk verder gaan? We gaan dan verder met mevrouw Bruggeman en we laten ons niet opjagen.

[schorsing]

EINDE VAN DE ZITTING